

Το Υποκείμενο

1. Διαβάζω και μαθαίνω.

- **Υποκείμενο** ονομάζεται η λέξη που φανερώνει **ποιος** κάνει ή παθαίνει ή είναι κατάσταση που δηλώνει το ρήμα.

Π.χ. Η μητέρα μαγειρεύει. (κάνει κάτι)

Το δέντρο κόπηκε. (έπαθε κάτι)

Το μωρό είναι ήσυχο. (είναι κάτι)

Ο πατέρας θύμωσε. (βρίσκεται σε μια κατάσταση)

- Για να βρούμε το υποκείμενο ενός ρήματος, **κάνουμε την ερώτηση «ποιος»;**

Π.χ. Ο Γιώργος φεύγει. (Ποιος φεύγει;)

- Το υποκείμενο ενός ρήματος, **βρίσκεται πάντα σε ονομαστική πτώση.**

- Το υποκείμενο του ρήματος μπορεί να είναι **ουσιαστικό, αντωνυμία, ουσιαστικοποιημένο επίθετο ή μετοχή.**

Π.χ. Οι νέοι είναι αυθόρμητοι. (ουσιαστικοποιημένο επίθετο)

Αυτή μου ζήτησε να έρθω. (αντωνυμία).

- Όταν το ρήμα της πρότασης είναι απρόσωπο (επιτρέπεται, απαγορεύεται, πρέπει, φαίνεται κτλ, τότε **το υποκείμενο είναι πρόταση ολόκληρη που αρχίζει με το να ή το ότι – πως.**

Π.χ. Δεν επιτρέπεται να πετάμε σκουπίδια.

Φαίνεται ότι θ' αργήσουν να γυρίσουν.

- Το υποκείμενο ενός ρήματος **παραλείπεται όταν εύκολα εννοείται.**

Π.χ. Θα μείνω λίγο ακόμα. (εννοείται εγώ)

Μη μιλάτε δυνατά. (εννοείται εσείς)

Ο Μάνος είναι στο δωμάτιό του. Διαβάζει για το αυριανό διαγώνισμα. (στη δεύτερη πρόταση το υποκείμενο είναι πάλι το ουσιαστικό ο Μάνος, το οποίο εννοείται από τα συμφραζόμενα).

- Ένα ρήμα **μπορεί να έχει περισσότερα από ένα υποκείμενα.**

Π.χ. Εγώ κι η Μαρίνα θα πάμε βόλτα.

Εσύ και ο Στάθης κουραστήκατε πολύ.

